

UZA-medewerkers over een patiënt of moment om nooit te vergeten.

Dr. Lucien Hoekx is medisch coördinator voor de urologische oncologie in het UZA. Na een basketbalmatch van zijn zoon volgde een opmerkelijke ontmoeting.

DE ZON, DE WONDE EN DE SPOEDARTS

‘Mijn oudste zoon Dennis, toen 22, speelde een uitmatch basketbal ergens in de Kempen. In het vuur van de strijd kreeg hij een elleboogstoot net boven zijn rechteroog. Gevolg: een gapende wonde en een ritje naar het dichtstbijzijnde ziekenhuis. De jonge spoedarts inspecteerde de wonde en vroeg toen opeens aan mij: ‘Gaat u het zelf hechten of zal ik het doen?’ Mijn zoon keek nogal verbaasd van mij naar de spoedarts. Die vertelde vervolgens dat hij het hechten van mij had geleerd. Ik zit in het vaardigheidenteam van de Universiteit Antwerpen, dat studenten geneeskunde, stagiairs en assistenten begeleidt tijdens hun klinische opleiding. Op het einde moeten ze praktische vaardigheidsexamens afleggen. Toevallig had die spoedarts dus ooit bij mij zijn examen hechten moeten doen. Dat hij kon hechten, daar had ik alle vertrouwen in. Het uiteindelijke litteken van de wonde is ook verwaarloosbaar. Maar het hele gebeuren deed mij vooral stilstaan bij onze verantwoordelijkheid als universitair ziekenhuis. Ik werk niet enkel voor mijn eigen patiënten, maar ik kan ook iets betekenen voor de artsen van de toekomst, door studenten een degelijke praktische vorming te geven. Vroeg of laat zijn we allemaal wel eens patiënt, en dan is het geruststellend om te weten dat onze inzet leidt tot kwaliteitsvolle medische zorg tot ver buiten het UZA.’

DE HEMEL’

teit en dysmaturiteit. De baby kan dus te vroeg geboren worden, of een laag geboortegewicht hebben’, aldus prof. dr. Michielsens. ‘Door de zwangerschap kan de hoeveelheid medicatie in het bloed veranderen. We controleren regelmatig de bloedspiegel om na te gaan of de patiënt voldoende medicatie neemt en om eventueel de dosis aan te passen. De medicatie kan ook in de moedermelk overgaan; borstvoeding is dus niet aangewezen.’

Stefanie: ‘Ik wist dat er een risico was voor vroeggeboorte, maar uiteindelijk ben ik later bevallen dan de voorziene datum. Ik ben op een natuurlijke manier bevallen. Lieselotte was een flinke baby

De hele zwangerschap lang maakte ik me zorgen, maar de leverwaarden van de baby zijn perfect

van 50 cm en 3,680 kg. En ze doet het erg goed. Dat ik geen borstvoeding mag geven, vind ik niet zo erg. Ik had nooit gedacht dat ik zo vlot mama zou worden. Voor mijn familie, die me de laatste dagen voor mijn transplantatie gezien heeft, was het heel speciaal om me het UZA te zien verlaten, deze keer met een baby in mijn armen. Lieselotte is een geschenk uit de hemel.’